

การศึกษาเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง Comparative Study of Financial Planning According to the Sufficiency Economy Philosophy

รศ.ดร.ภณิตา สุนทรไชย¹, ผศ.ดร.นิศารัตน์ โชติเชย² และ ดร.กิตติชัย เจริญชัย³

Assoc. Prof. Dr. Phanita Soonthonchai, Asst. Prof. Dr. Nisarath Chotechoei and

Dr. Kittichai Jaroenchai

Received	Reviewed	Revised	Accepted
19/04/2019	02/05/2019	29/06/2019	11/11/2019

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับปฏิบัติการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การวิจัยนี้เป็นการเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับปฏิบัติการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวม อยู่ในระดับปฏิบัติมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงระดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาน้อย คือ ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอ ประมาณ ($\bar{X} = 3.88$, S.D.=0.83) ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม

¹อาจารย์ประจำ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Lecturer of Faculty of Management Science, Rajabhat Maha Sarakham University.

E-mail: p_nita54@hotmail.com

²อาจารย์ประจำ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Lecturer of Faculty of Management Science, Rajabhat Maha Sarakham University,

Email : nisarath.pon@hotmail.com

³อาจารย์ประจำ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Lecturer of Faculty of Management Science, Rajabhat Maha Sarakham University,

Email : jaroenchai.k@hotmail.com

($\bar{X}$ = 3.83, S.D. = 0.92) ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล ($\bar{X}$ = 3.82, S.D. = 0.85) และด้านการปฏิบัติตามแผน การเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน ($\bar{X}$ = 3.79, S.D. = 0.91) ตามลำดับ 2) ผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ ที่แตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับจำแนกตามเพศ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ที่แตกต่างกันมีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : การวางแผนการเงิน, หลักเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

The objectives of this research were to study 1) to study the level of financial planning in accordance with Sufficiency Economy Philosophy, and 2) to compare financial planning based on sufficiency economy philosophy. This research was quantitative research. Sampling Group were people in Muenag district, Maha-sarakham province 400 sampling. Research instrument was questionnaires. Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and One-way ANOVA. The research found that 1) Overview of practices in Financial Planning in Sufficiency Economy was “high” ($\bar{X}$ = 3.83, S.D. = 0.70). When considering each side, the order from the average to the least were the assessment of financial status according to the principle of Modesty ($\bar{X}$ = 3.88, S.D. = 0.83), monitoring and improvement of financial planning based on knowledge and virtue ($\bar{X}$ = 3.83, S.D. = 0.92), determining personal financial goals based on rationality ($\bar{X}$ = 3.82, S.D. = 0.85) and compliance with financial plans according to financial immunity principles ($\bar{X}$ = 3.79, S.D. = 0.91) 2) Comparison of financial planning based on sufficiency economy philosophy of people in Muenag district, Maha-sarakham province, classified by age, educational level, occupation and status.

Financial planning in accordance with the philosophy of Sufficiency Economy was different, statistically significant at the 0.05 level by gender and number of family members different. Financial planning in accordance with Sufficiency Economy Philosophy, not different statistically significant at the 0.05 level.

Keywords: Financial Planning, Sufficiency Economy

บทนำ

ปัจจุบันการดำเนินชีวิต ความเป็นอยู่ของคนไม่ได้ง่ายเหมือนในอดีต ไม่ว่าจะทำอะไร ก็ต้องใช้เงินทั้งนั้น จึงถือได้ว่าการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันอยู่ด้วยความเสี่ยงจากการใช้เงิน ถ้าใช้เงินมากกว่ารายรับ ก็จะทำให้มีปัญหาทางการเงินได้ การวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน ซึ่งควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออมและการใช้เงินอย่างสมเหตุสมผลตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จำเป็นต้องรู้วิธีการวางแผนการจัดสรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมายและรายจ่ายต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เมื่อมีครอบครัวก็จำเป็นต้องดูแลทั้งตนเองและคนในครอบครัว ทำให้ความรับผิดชอบและภาระทางการเงินยิ่งเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากขึ้น แม้กระทั่งเมื่อเกษียณอายุ ก็ยังต้องวางแผนทางการเงิน ดังนั้นถ้ายังวางแผนเร็วเท่าไร ก็จะทำให้ถึงจุดหมายได้เร็วขึ้นเท่านั้น (Kanjana Hongthong, 2008)

ความสำคัญของการวางแผนการเงิน จะช่วยให้ผู้คนวางแผนการหารายได้ การใช้จ่าย การคุ้มครองชีวิต การออม การลงทุน และการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากเงินออมและเงินลงทุน ซึ่งจะทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงินในอนาคต เกิดความมั่นใจในการดำรงชีวิต บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะที่แต่ละบุคคลต้องการได้ อย่างไรก็ตาม จะพบว่าในปัจจุบัน ผู้คนอาจจะเลยและไม่ได้ให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินเท่าที่ควร ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลเสียดังนี้ 1) ทำให้ไม่สามารถบรรลุถึงเป้าหมายทางการเงินตามที่ต้องการได้ทำให้เป็นภาระของตนเองและผู้อื่น 2) ก่อให้เกิดความสูญเสียทางการเงิน ทั้งนี้ความสูญเสียทางการเงินดังกล่าวจะรวมถึงความสูญเสียโอกาสในการหาเงินสำหรับใช้จ่ายในการดำเนินชีวิตประจำวันของตนและของผู้อยู่ในอุปการะเมื่อมีเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้นในอนาคต และ 3) ประสบกับปัญหาความยากลำบากในการใช้ชีวิตในบั้นปลายภายหลังเกษียณ (Capital Market Development Promotion Center, The Stock Exchange of Thailand, 2011)

ดังนั้นถ้าการวางแผนการเงิน สามารถนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คือ เลือกปฏิบัติอย่างพอประมาณ มีเหตุมีผล และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับตนเองและสังคม

มาประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติในการใช้ชีวิตอย่างพอประมาณ ความมีเหตุผล และภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี มาทำการวางแผนทางการเงินของตนเอง จะทำให้การวางแผนการเงินจะได้ผลดี ถ้าเริ่มทำตั้งแต่อายุน้อยหรือตั้งแต่ยังไม่ได้ทำงาน ไม่มีเงินเดือน นั่นคือในวัยเรียน หรือนักศึกษาและประชาชนทั่วไป ซึ่งถ้าหากปฏิบัติตามหลักอย่างครบถ้วน ในอนาคตจะมีแต่ความสุข จะไม่มีปัญหาทางการเงิน (Kasem Wattanachai, 2011)

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบ การวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเป็นแนวทางในส่งเสริมความรู้การจัดการทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้ประชาชน และแก้ปัญหาทางการเงินโดยการวางแผนการเงินได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพื่อเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับพฤติกรรมการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง
2. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีภูมิลำเนาหรือผู้ที่อาศัย เรียน และประกอบอาชีพต่าง ๆ อยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ในปี พ.ศ. 2558 เช่น ซึ่งมีอายุในช่วงวัยก่อนทำงาน วัยทำงาน วัยการงานมั่นคง และวัยเกษียณอายุ จำนวน 96,767 คน (Maha Sarakham Provincial Statistical Office, 2015) และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1967) ที่ระดับความเชื่อมั่นในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ 95 % จากการคำนวณดังกล่าว ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความครบถ้วนสมบูรณ์ของข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็น 400 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร การวิจัยนี้ได้กำหนดตัวแปร 2 ประเภท คือ ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังต่อไปนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

3.2 ตัวแปรตาม คือ การวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย 1) การประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ 2) การกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล 3) การปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน และ 4) การติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม

4. ขอบเขตด้านเวลา คือ การดำเนินการวิจัยระหว่างเดือน กันยายน 2560 – ตุลาคม พ.ศ. 2561

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) เนื่องจากเป็นการวิจัยที่มุ่งศึกษาข้อมูลที่เป็นปริมาณ สามารถแจกแจงได้ และอาศัยเทคนิคทางสถิติมาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยทำการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิจากทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำมาพัฒนากรอบแนวคิดการวิจัย และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire)

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence : IOC) เลือกคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป จากนั้นทบทวนการและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนั้น ไปทดลอง (Try out) กับประชาชน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มเป้าหมาย 40 คน (Rungsan Singhalert, 2008) ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability Analysis) เพื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคส์ (Cronbach's Alpha) ของแบบสอบถามโดยรวมมีค่า 0.808 และทุกข้อคำถามมีค่าเกิน 0.70 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้ (Cronbach, 1974) แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) นำเสนอในรูปของค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สถิติที่ใช้และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและอธิบายระดับการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

3. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและแปลความหมายจากระดับปฏิบัติของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบมาตราอัตราภาคชั้น (Interval scale) โดยนำคะแนนมาแบ่งเป็นช่วงเท่า ๆ กันตั้งแต่ 1-5 คะแนน จำนวน 5 ชั้น โดยมีความกว้างเท่ากับ 0.80 คะแนน เกณฑ์ของการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยในแบบสอบถาม ผู้วิจัยยึดหลักเกณฑ์ดังนี้

ระดับคะแนน 5.00 - 4.21 หมายถึง มีระดับปฏิบัติมากที่สุด

ระดับคะแนน 4.20 - 3.41 หมายถึง มีระดับปฏิบัติมาก

ระดับคะแนน 3.40 - 2.61 หมายถึง มีระดับปฏิบัติปานกลาง

ระดับคะแนน 2.60 - 1.81 หมายถึง มีระดับปฏิบัติน้อย

ระดับคะแนน 1.80 - 1.00 หมายถึง มีระดับปฏิบัติน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างประชาชนเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศหญิง	206	52.02
อายุระหว่าง 41-54 ปี	154	38.50

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การศึกษาระดับปริญญาตรี	296	74.37
อาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/ข้าราชการบำนาญ	147	37.12
สถานภาพการสมรส	203	50.75
จำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 3-4 คน	202	50.50

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 52.02 มีช่วงอายุระหว่าง 41-54 ปี จำนวน 154 คิดเป็นร้อยละ 38.50 มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 296 คน คิดเป็นร้อยละ 74.37 ประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ/ข้าราชการบำนาญ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 37.12 มีสถานภาพการสมรส จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.75 และจำนวนสมาชิกในครอบครัวระหว่าง 3-4 คน จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50

2. ผลการวิเคราะห์ระดับการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม โดยภาพรวมและรายด้าน

การวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปฏิบัติ
1. ประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ	3.88	0.83	มาก
2. กำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล	3.82	0.85	มาก
3. ปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน	3.79	0.91	มาก
4. การติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม	3.83	0.92	มาก
ภาพรวม	3.83	0.70	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับปฏิบัติในการวางแผนทางการเงินตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยภาพรวม อยู่ในระดับปฏิบัติมาก ($\bar{X}=3.83$, S.D.=0.70) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงระดับจาก

ค่าเฉลี่ยมากไปหน่อย คือ ด้านการประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ ($\bar{X} = 3.88$, S.D.= 0.83) ด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม ($\bar{X} = 3.83$, S.D.= 0.92) ด้านการกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล ($\bar{X} = 3.82$, S.D.= 0.85) และด้านการปฏิบัติตามแผน การเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน ($\bar{X} = 3.79$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

3. ผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

ตารางที่ 3 แสดงผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม

การวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	P-Value					
	เพศ	อายุ	การศึกษา	อาชีพ	สถานภาพ	จำนวนสมาชิกในครอบครัว
1. ประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ	0.238	0.000*	0.084	0.000*	0.000*	0.830
2. กำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุมีผล	0.003*	0.000*	0.001*	0.000*	0.000*	0.438
3. ปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน	0.669	0.000*	0.006*	0.000*	0.000*	0.392
4. การติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม	0.200	0.000*	0.001*	0.000*	0.000*	0.358
ภาพรวม	0.084	0.000*	0.001*	0.000*	0.000*	0.525

*ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามเพศ พบว่า ภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกำหนดเป้าหมายทางการเงิน

เงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ ด้านปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน และด้านการติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามอายุ พบว่า ภาพรวม และทุกรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามการศึกษา พบว่า ภาพรวม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกำหนดเป้าหมายทางการเงินส่วนบุคคลตามหลักความมีเหตุผล ด้านปฏิบัติตามแผนการเงินตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันทางการเงิน การติดตามและปรับปรุงแผนการวางแผนทางการเงินตามหลักความรู้และคุณธรรม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านประเมินสถานะทางการเงินตามหลักความพอประมาณ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามอาชีพ พบว่า ภาพรวม และทุกรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ภาพรวม และทุกรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลเปรียบเทียบการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่า ภาพรวม และทุกรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยโดยจำแนกตามสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับปฏิบัติการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง

ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามมีการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ Woraphob Sonsap-anan (2011) ได้ทำวิจัยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ คณะเศรษฐศาสตร์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการวางแผนการออมและการลงทุนมากที่สุด อีกทั้งจากสภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำในปัจจุบัน ทำให้ประชาชนสนใจเรื่องการวางแผนการเงินมากขึ้น ซึ่งสามารถศึกษาหาความรู้ได้อย่างกว้างขวางและง่ายดายจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ทันสมัย

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกันมีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน โดยจำแนกตามลักษณะประชากรศาสตร์ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า เพศของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามมีการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mukda Kowhakul (2016) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศไม่มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออม ระยะเวลาในการออม และผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม ยกเว้นจำนวนเงินออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากเป็นไปตาม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kittiporn Sitthiphan (2009) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า เพศ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางในการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 2.2 ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ในแต่ละช่วงอายุของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามมีการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mukda Kowhakul (2016) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุไม่มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออมและผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม ยกเว้นจำนวนเงินออม และระยะเวลาในการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ

ทฤษฎีของ Gitman et al., (2013) ที่ได้กล่าวว่า การวางแผนทางการเงินเป็นกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความต้องการและเป้าหมายจะเปลี่ยนไปตามช่วงชีวิตของแต่ละบุคคล แต่เป้าหมายที่แท้จริงนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับอายุ แต่เกี่ยวกับปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ช่วงว่างงาน ช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ หรือช่วงที่มีปัญหาด้านการเมือง ไม่ว่าบุคคลคนนั้น จะมีอายุ 20, 40 หรือ 60 ก็ควรให้ความสำคัญกับการวางแผนทางการเงิน รวมทั้งปัจจัยอื่นที่มีผลต่อวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคล รวมถึงการได้เริ่มทำงาน การแต่งงาน การมีลูก แม้กระทั่งการย้ายที่อยู่

สมมติฐานที่ 2.3 ประชาชนที่มีการศึกษาแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า ระดับการศึกษาของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามมีการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mukda Kowhakul (2016) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Siam Kerdjaras (2018) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษาชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนชุมชนการเคหะท่าทราย กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณแตกต่างกันในภาพรวมและในรายด้าน ยกเว้น ด้าน การจัดสร้างแผนและด้านการดำเนินการตามแผนที่ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2.4 ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า การประกอบอาชีพของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามมีการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mukda Kowhakul (2016) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอาชีพมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการออมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kittiporn Sitthiphan (2009) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านรูปแบบในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 2.5 ประชาชนที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่า สถานภาพของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามมีการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mukda Kowhakul (2016) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านสถานภาพ ไม่มีความสัมพันธ์กับสัดส่วนเงินออม และผู้มีส่วนตัดสินใจในการออม ยกเว้น จำนวนเงินออม และระยะเวลาในการออม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kittiporn Sitthiphan (2009) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า สถานภาพ ไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานครในด้านช่องทางการจัดทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 2.6 ประชาชนที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวแตกต่างกัน มีการวางแผนการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน

ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย จำนวนสมาชิกในครอบครัวของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคามมีการวางแผนทางการเงินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kittiporn Sitthiphan (2009) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยด้านอื่น ๆ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในกรุงเทพมหานคร และในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สถาบันการเงินและหน่วยงานด้านสื่อสารเศรษฐกิจสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนการให้ความรู้แก่ประชาชนด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

สถาบันการศึกษา ผู้สอนสามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้บูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และรายวิชาการเป็นผู้ประกอบการและการสร้างธุรกิจใหม่

เอกสารอ้างอิง

- Capital Market Development Promotion Center, The Stock Exchange of Thailand.
(2011). *Money guide must plan: step into the working life*. 2nd edition. Bangkok :
Capital Market Development Promotion Center, The Stock Exchange of Thailand.
[In Thai].
- Cronbach, Joseph Lee. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper
and Row.
- Gitman, Lawrence J., Joehnk, Michael D., and Billingsley, Randy. (2013) *Personal
Financial Planning*. [Online] [https://www.amazon. com/Personal-Financial-
Planning...Gitman/.../1111..](https://www.amazon.com/Personal-Financial-Planning...Gitman/.../1111..) [9 June 2018]
- Kanjana Hongthong. (2008). *Financial compass*. Bangkok: Bangkok Business. [In Thai].
- Kasem Wattanachai. (2011). *CSR in accordance with the Philosophy of Sufficiency
Economy*. Bangkok: CSR Club, Listed Companies Association. [In Thai].
- Kittiporn Sitthiphan. (2009). *Factors Influence Personal Financial Planning of People in
Bangkok*. Master of Business Administration Thesis : Bangkok University. [In Thai].
- Maha Sarakham Provincial Statistical Office. (2015) *Provincial Statistical Report 2014*.
[Online]
<http://www.Mahasarakham.nso.go.th/index.php?option=com...view...mkm> report
2556. [9 June 2016]. [In Thai].
- Mukda Kowhakul. (2016). “Personal Finance Management Affecting to the Saving
Behavior of People in Bangkok Metropolitan Region” . *Business Administration
and Economics Review*,12 (1) : January-June, p. 128-149. [In Thai].
- Rungsan Singhalert. (2008). *Research Methodology and Statistics for Social Science
Research*. Maha Sarakham: Triple Group. [In Thai].
- Siam Kerdjaras. (2018). “PERSONAL FINANCIAL PLANNING FOR RETIREMENT: A CASE
STUDY OF THA SAI HOUSING COMMUNITY, BANGKOK” . *SUTHIPARITHAT*, 32 (102) :
April - June 2018 . [In Thai].

Woraphob Sonsap-anan. (2011). *Personal Financial Planning of Students at the Faculty of Economics, Chiang Mai University*. Chiang Mai: Faculty of Economics, Chiang Mai University. [In Thai].

Yamane, Taro. (1967). *Statistics, An Introductory Analysis*. 2nd edition. New York: Harper and Row.